

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobce: **Share CAR!, z. s.**, IČ 06853854
sídlem Příbramská 67, 400 25, Verneřice
zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem
sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2024, č. j. KUUK/001809/2024/DS/Hru,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2024, č. j. KUUK/001809/2024/DS/Hru (pozn. soudu: žalobce v žalobě nesprávně uvedl č. j. MMUL/OPA/OKS/217807/2023/TrlZ), jímž byla opravena výroková část rozhodnutí tak, že se registrační značka 5SJ 6105 nahrazuje registrační značkou 8AM 7916, a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru přestupkových agend (dále jen „Magistrát“) ze dne 5. 10. 2023, č. j. MMUL/OPA/OKS/ 370446/2023/PapV. Tímto

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozhodnutím magistrát uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), ve znění účinném do 31. 12. 2023, za což mu byla uložena pokuta ve výši 3 700 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Tohoto přestupku se žalobce dopustil tím, že nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemní komunikaci stanovená zákonem o silničním provozu, a to v celkem 47 popsanych případech v období od 2. 5. 2021 do 5. 2. 2022 blíže neurčenými řidiči vozidel provozovaných žalobcem. Žalobce se v žalobě zároveň domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce označil žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné z důvodu zániku odpovědnosti za přestupek. Žalobce shrnul průběh řízení před správními orgány a vyslovil své přesvědčení, že dne 12. 8. 2023 uplynula roční promlčecí doba podle § 30 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a tím odpovědnost žalobce za přestupek zanikla. Dne 22. 10. 2021 bylo zahájeno řízení doručením příkazu ze dne 18. 10. 2021, dne 12. 8. 2022 došlo k přerušení promlčecí doby vydáním rozhodnutí č. j. KUUK/174565/2022/DS/Hru a k žádné další skutečnosti, která by měla za následek přerušení či stavění lhůty v mezidobí nedošlo. K tomu žalobce uvedl, že námitku zániku odpovědnosti za přestupek vznesl i v odvolacím řízení. Žalovaný se s námitkou vypořádal tak, že k přerušení běhu promlčecí doby došlo vydáním rozhodnutí dne 14. 5. 2023. Žalobce však popřel, že by žalovaný uvedeného dne nějaké rozhodnutí vydal, a uvedl, že mu žádné takové rozhodnutí do datové schránky doručeno nebylo a že se jedná o úřední omyl. Žalobce poukázal na to, že pokud by žalovaný dne 14. 5. 2023 nějaké rozhodnutí skutečně vydal, tak by toto rozhodnutí tvořilo překážku věci rozhodnuté.
3. Žalobce navrhl, aby soud zrušil nejen napadené rozhodnutí, ale i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neboť byl přesvědčen, že vytýkaná vada nemůže být v dalším řízení žalovaným nijak napravena.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval průběh správního řízení. K námitce žalobce žalovaný uvedl, že v napadeném rozhodnutí na straně 22 citoval rozhodnutí, o kterém žalobce tvrdil, že neexistuje, avšak nesprávně uvedl datum 14. 5. 2023 namísto 14. 3. 2023, na straně 8 pak uvedl nesprávné datum 8. 3. 2023. Žalovaný proto vydal dne 9. 4. 2024 opravné usnesení č. j. KUUK/055299/2024/DS/Hru, ve kterém tyto nesprávnosti v psaní opravil. Opravné usnesení bylo žalobci doručeno dne 12. 4. 2024. K tomu žalovaný uvedl, že zmíněné opravené nesprávnosti neměly vliv na správnost napadeného rozhodnutí a že k zániku odpovědnosti žalobce za přestupek nedošlo. Žalovaný ve svém vyjádření podrobně popsal, že promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku a přerušuje se oznámením o zahájení řízení o přestupku a vydáním rozhodnutí (případně doručením příkazu), jímž je obviněný uznán vinným. Promlčecí doba je u přestupků s horní hranicí zákonné sazby pokuty do 100 000 Kč jednoletá.

5. U skupiny přestupků spáchaných v období od 2. 5. 2021 do 25. 7. 2021 bylo řízení zahájeno dne 22. 10. 2021 doručením příkazu ze dne 18. 10. 2021. Promlčecí doba byla přerušena dne 21. 12. 2021, dne 12. 8. 2022 a dne 14. 3. 2023. U skupiny přestupků spáchaných v období od 6. 8. 2021 do 5. 2. 2022 bylo řízení zahájeno dne 14. 4. 2022 doručením oznámení o zahájení řízení žalobci. Promlčecí doba byla přerušena dne 12. 8. 2022 a dne 8. 3. 2023. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 5. 10. 2023 tak bylo vydáno před koncem promlčecí doby. Řízení bylo pravomocně ukončeno dne 9. 1. 2024, a to před uplynutím promlčecí doby tří let od spáchání nejstaršího přestupku z první skupiny dne 2. 5. 2021 a z nejstaršího přestupku z druhé skupiny dne 6. 8. 2021.
6. Na závěr žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že postupoval v souladu s právními předpisy a vycházel ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu věci, a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce soud nesdělil nesouhlas s tímto postupem, přičemž byl poučen, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas udělil. Žalovaný výslovně souhlasil, aby soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání.
8. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Ze správního spisu soud zjistil, že Policie České republiky, Krajské ředitelství Policie Ústeckého kraje, Odbor služby dopravní policie, oznámila Magistrátu podezření z přestupků (překročení nejvyšší povolené rychlosti) spáchaných neznámými řidiči vozidel provozovaných žalobcem. Součástí oznámení přestupků byla fotodokumentace pořízená z radarových zařízení a ověřovací listy k těmto zařízením a karty vozidel. Městská policie Ústí nad Labem oznámila Magistrátu podezření z přestupků (parkování v zákazu stání) spáchaných neznámými řidiči vozidel provozovaných žalobcem. Součástí oznámení těchto přestupků byly výzvy k zaplacení určené částky podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, karty vozidel a fotografická dokumentace daných zaparkovaných vozidel. Magistrát spojil řízení o jednotlivých přestupcích ke společnému řízení.
11. **Příkazem ze dne 18. 10. 2021, č. j. MMUL/OPA/OKS/267305/2021/PapV**, Magistrát uložil žalobci pokutu podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu ve výši 3 700 Kč za porušení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

povinnosti provozovatele podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, a to ve vztahu k celkem 12 přestupkům popsáným ve výroku příkazu. Žalobce proti příkazu podal odpor. **Rozhodnutím Magistrátu ze dne 21. 12. 2021, č. j. MMUL/OPA/OKS/140075/2021/PapV**, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, a to 12 přestupků spáchaných neznámými řidiči vozidel tak, jak je popsáno výše v citovaném příkazu, a byla mu uložena pokuta ve výši 3 700 Kč a uložena povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Proti rozhodnutí Magistrátu žalobce podal odvolání. **Rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 4. 2022, č. j. KUUK/057465/2022/DS/Bal**, které nabylo právní moci dne 14. 4. 2022, bylo rozhodnutí Magistrátu zrušeno a věc mu byla vrácena k novému projednání. Důvodem pro zrušení rozhodnutí byl dle odůvodnění pro nedostatek podkladů pro rozhodnutí.

12. Magistrát vydal **oznámení o zahájení řízení o přestupku z moci úřední ze dne 12. 4. 2022, č. j. MMUL/OPA/OKS/119649/2022/VoA**. Dne 14. 4. 2022 bylo žalobci doručeno do datové schránky oznámení o zahájení řízení proti žalobci pro přestupek podle § 125f zákona o silničním provozu spočívající v tom, že nezjištění řidiči vozidel provozovaných žalobcem spáchali celkem 35 popsáných přestupků podle zákona o silničním provozu.
13. **Rozhodnutím Magistrátu ze dne 10. 8. 2022, č. j. MMUL/OPA/OKS/249819/2022/PapV**, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, a to ve vztahu k celkem 47 přestupkům popsáným ve výroku rozhodnutí. Žalobci byla tímto rozhodnutím uložena pokuta ve výši 3 700 Kč a povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Žalobce proti rozhodnutí Magistrátu podal odvolání. **Rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 11. 2022, č. j. KUUK/174565/2022/DS/Hru**, které nabylo právní moci dne 8. 12. 2022, bylo rozhodnutí Magistrátu zrušeno a věc mu byla vrácena k novému projednání. Důvodem pro zrušení rozhodnutí byl dle odůvodnění nedostatečný popis přestupků a absence některých podkladů pro rozhodnutí o přestupcích popsáných pod body 13, 18, 19, 24, 37 a 40, a dále skutečnost, že protiprávní jednání žalobce mělo být správně kvalifikováno jako přestupek podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.
14. **Rozhodnutím Magistrátu ze dne 8. 3. 2023, č. j. MMUL/OPA/OKS/80980/2023/PapV**, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, a to ve vztahu k celkem 47 přestupkům popsáným ve výroku rozhodnutí. Za uvedený přestupek provozovatele vozidla byla žalobci uložena pokuta ve výši 3 700 Kč a povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Proti rozhodnutí Magistrátu podal žalobce odvolání, ve kterém namítl, že jeho odpovědnost za přestupek zanikla, a navrhl, aby žalovaný rozhodnutí Magistrátu zrušil a řízení zastavil. **Rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 7. 2023, č. j. KUUK/025589/2023/DS/Hru**, které nabylo právní moci dne 7. 8. 2023, bylo rozhodnutí Magistrátu zrušeno a věc mu byla vrácena k novému projednání. Dle odůvodnění rozhodnutí žalovaného Magistrát ve společném řízení rozhodoval i o přestupcích spáchaných v období od 8. 2. 2022 do 11. 9. 2022, ačkoli pro společné projednání nebyly splněny podmínky, žalovaný proto rozhodnutí Magistrátu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání.
15. **Rozhodnutím Magistrátu ze dne 5. 10. 2023, č. j. MMUL/OPA/OKS/370446/2023/PapV**, které nabylo právní moci dne 9. 1. 2024, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, a to ve vztahu k celkem 47 přestupkům popsáným ve výroku rozhodnutí. Za uvedený přestupek provozovatele vozidla byla žalobci uložena pokuta ve výši 3 700 Kč a povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Proti rozhodnutí žalobce podal odvolání, ve kterém namítl, že jeho odpovědnost za přestupek

zanikla dne 12. 8. 2022. Žalobce v odvolání uvedl, že promlčecí doba byla přerušena vydáním rozhodnutí Magistrátu ze dne 10. 8. 2022, č. j. MMUL/OPA/OKS/249819/2022/PapV, a dále v mezidobí nebyla nijak přerušena. Odpovědnost žalobce za přestupek zanikla dne 12. 8. 2022 (pozn. soudu: žalobce v odvolání nijak nerozvedl, jak dospěl právě k tomuto datu), avšak napadené rozhodnutí bylo vydáno až dne 10. 10. 2023 (pozn. soudu: rozhodnutí Magistrátu bylo vydáno 5. 10. 2023 a žalobci doručeno dne 13. 10. 2023). Žalovaný o odvolání žalobce rozhodl dne 4. 1. 2024 **žalobou napadeným rozhodnutím**. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 5. 1. 2024 a jeho obecnému zmocněnci dne 9. 1. 2024. **Usnesením žalovaného ze dne 9. 4. 2024, č. j. KUUK/055299/2024/DS/Hru**, byly opraveny písařské chyby na stranách 8 a 22 odůvodnění rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2024, č. j. KUUK/001809/2024/DS/Hru, tak, že se nesprávně uvedené datum rozhodnutí Magistrátu (č. j. MMUL/OPA/OKS/ 80980/2023/PapV) 8. 5. 2023 opravuje na 8. 3. 2023 a datum vydání (vypravení) tohoto rozhodnutí se z 14. 5. 2023 opravuje na 14. 3. 2023.

16. Podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Podle § 125f odst. 2 provozovatel vozidla za tento přestupek odpovídá, pokud a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu. Za tento přestupek je možné uložit pokutu v rozmezí zákonné sazby pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, nejvýše však 10 000 Kč.
17. Podle § 29 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále je „zákon o přestupcích“), odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím promlčecí doby. Podle § 30 zákona o přestupcích činí délka promlčecí doby jeden rok, nebo 3 roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč. Na přestupek podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se vztahuje roční promlčecí doba.
18. Podle § 31 zákona o přestupcích **promlčecí doba počíná běžet** dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal. Promlčecí doba počíná běžet a) u pokračujícího přestupku dnem následujícím po dni, kdy došlo k poslednímu dílčímu útoku, b) u hromadného přestupku dnem následujícím po dni, kdy došlo k poslednímu útoku, a c) u trvajícího přestupku dnem následujícím po dni, kdy došlo k odstranění protiprávního stavu.
19. Podle § 32 odst. 1 zákona o přestupcích **se do promlčecí doby nezapočítává** (tj. promlčecí doba se staví po dobu): a) po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení, b) po kterou bylo řízení o přestupku přerušeno proto, že bylo možné očekávat uložení trestu obviněnému z přestupku za jiný skutek v trestním řízení, přičemž správní trest, který lze

uložit v řízení o přestupku, je bezvýznamný vedle trestu, který by bylo možné uložit v trestním řízení, c) po kterou se o věci vedlo soudní řízení správní, d) po kterou trvalo podmíněné upuštění od uložení správního trestu. Dále se podle § 125g odst. 3 zákona o silničním provozu se do promlčecí doby přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, nezapočítává doba, po kterou bylo pro stejné porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vedeno řízení o přestupku podle § 125f odst. 1.

20. Podle § 32 odst. 2 zákona o přestupcích **se promlčecí doba přerušuje** (a počíná běžet nová): a) oznámením o zahájení řízení o přestupku, b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu, přerušuje se běh promlčecí doby jeho doručením, c) vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání; přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.
21. Podle § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání, nejde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč. Do této doby se nezapočítává doba, po kterou trvala některá ze skutečností podle § 32 odst. 1 téhož zákona.
22. V řízení je mezi stranami sporná otázka, zda a kdy došlo k přerušení běhu promlčecí doby a zda to mělo za následek zánik odpovědnosti žalobce za přestupek, či nikoli.
23. Námitku žalobce týkající se promlčení odpovědnosti žalobce za přestupek soud neshledal důvodnou. Promlčecí doba počala běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku, poté byla několikrát přerušena a přerušením vždy počala běžet nová roční promlčecí doba. V průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně a žalovaným nenastala žádná skutečnost, který by měla za následek stavení promlčecí doby.
24. Poprvé k přerušení promlčecí doby za přestupek žalobce, jakožto provozovatele vozidla došlo u prvních 12 dílčích útoků – přestupků spáchaných neznámými řidiči vozidel provozovatele v období od 2. 5. 2021 do 25. 7. 2021 (tj. případů popsanych pod body 1 až 12 napadeného rozhodnutí) doručením příkazu ze dne 18. 10. 2021, č. j. MMUL/OPA/OKS/267305/2021/PapV, a následně vydáním rozhodnutí Magistrátu 21. 12. 2021, č. j. MMUL/OPA/OKS/140075/2021/PapV, kterým byl žalobce uznán vinným. Ve vztahu k přestupku žalobce zahrnující 35 dílčích útoků – přestupků spáchaných neznámými řidiči vozidel provozovatele v období od 6. 8. 2021 do 5. 2. 2022 (tj. případy popsané pod body 13 až 47 napadeného rozhodnutí) došlo k přerušení promlčecí doby oznámením o zahájení řízení o přestupku z moci úřední ze dne 12. 4. 2022, č. j. MMUL/OPA/OKS/119649/2022/VoA, které bylo žalobci doručeno do datové schránky dne 14. 4. 2022.
25. Dále došlo k přerušení promlčecí doby za přestupek žalobce zahrnující již všechny dílčí útoky projednávané ve společném řízení (tj. všechny případy popsané pod body 1 až 47 napadeného rozhodnutí) rozhodnutím Magistrátu ze dne 10. 8. 2022, č. j. MMUL/OPA/OKS/249819/2022/PapV, kterým byl žalobce uznán vinným. Promlčecí doba tedy počala běžet znovu v délce jednoho roku, v průběhu její doby však bylo vydáno nové rozhodnutí o vině žalobce.
26. K opětovnému přerušení promlčecí doby došlo rozhodnutím Magistrátu ze dne 8. 3. 2023, č. j. MMUL/OPA/OKS/80980/2023/PapV, kterým byl žalobce uznán vinným. Žalobce v podané žalobě popřel existenci tohoto rozhodnutí a namítl, že pokud by takové

rozhodnutí přeci jen existovalo, tak by zakládalo překážku rei iudicatae. Soud se s tímto tvrzením žalobce neztotožnil.

27. Soud má naopak za jednoznačně prokázané, že Magistrát vydal citované rozhodnutí a řádně jej doručil žalobci. Uvedené rozhodnutí je vč. dokladu o doručení žalobci součástí správního spisu. Žalobce proti citovanému rozhodnutí Magistrátu podal odvolání, ačkoli v podané žalobě tvrdil opak. Žalovaný o podaném odvolání rozhodl tak, že rozhodnutí Magistrátu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Soud má tedy za to, že žalobce byl s rozhodnutím Magistrátu ze dne 8. 3. 2023, č. j. MMUL/OPA/OKS/80980/2023/PapV, seznámen a tvrzení žalobce o to, že toto rozhodnutí neexistuje a nezakládá důvod pro přerušení běhu promlčecí doby je nepravdivé. Uvedl-li pak žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí mylně, že toto rozhodnutí bylo vydáno v květnu, ačkoli správně bylo vydáno v březnu, žalobce mohl bez obtíží rozpoznat, že se jedná o písarskou chybu. Žalovaný uvedenou písarskou chybu v odůvodnění rozhodnutí opravil z moci úřední usnesením ze dne 9. 4. 2024, č. j. KUUK/ 055299/2024/DS/Hru.
28. K tomu soud dodává, že opravu zřejmých nesprávností obsažených v písemném vyhotovení rozhodnutí lze provést pouze z důvodu zjevných omylů ohledně údajů, které jsou dostatečně podloženy zjištěními vyplývajícími ze správního spisu. Tato úprava však není určena ke změně vlastního obsahu původního rozhodnutí, ke změně stanovených či deklarovaných práv nebo povinností, ke zpřesňování nebo úpravě použité argumentace apod. (viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 3. 2003, sp. zn. II. ÚS 237/02, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541, nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 12. 2014, č. j. 62 Af 91/2013-89). Judikatura shledala přípustnost opravy zřejmé nesprávnosti vydáním opravného usnesení např. i v případě, kdy výrok rozhodnutí odvolacího správního orgánu nesprávně „identifikoval“ rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, ačkoliv jinak nevznikly pochyby o tom, jaké rozhodnutí bylo přezkoumáváno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2012, č. j. 3 Ads 14/2012-72).
29. Opravné usnesení bylo vydáno a žalobci doručeno až po podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného, to však nic nemění na skutečnosti, že žalobci bylo známo, že jej Magistrát rozhodnutím ze dne 8. 3. 2023 uznal vinným ze spáchání přestupku. Promlčecí doba počala běžet znovu dne 9. 3. 2023, tj. dnem následujícím po dni vydání rozhodnutí. Magistrát o vině žalobce rozhodl znovu dne 5. 10. 2023 a žalovaný toto rozhodnutí dne 4. 1. 2024 potvrdil. Správní orgán prvního stupně i žalovaný tak naposledy o vině žalobce rozhodli v době, kdy roční promlčecí doba ještě neuplynula.
30. Účinky spočívající v přerušení běhu promlčecí doby podle § 32 odst. 2 písm. b) zákona o přestupcích má rozhodnutí, jímž byl obviněný uznán vinným, nehledě na to, že bylo později zrušeno v odvolacím řízení pro nezákonnost. To by neplatilo pouze za situace, že by šlo o rozhodnutí nicotné či rozhodnutí ryze formální, učiněné jen ve snaze zabránit možnému promlčení přestupku bez skutečné ambice aktivně vést řízení proti obviněnému z přestupku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2023, č. j. 8 As 295/2021-35), taková situace však v projednávaném případě nenastala. Běh promlčecí doby tak byl prokazatelně přerušen rozhodnutími Magistrátu ze dne 21. 12. 2021, č. j. MMUL/OPA/OKS/140075/2021/PapV, ze dne 10. 8. 2022, č. j. MMUL/OPA/OKS/249819/2022/PapV, i ze dne 8. 3. 2023, č. j. MMUL/OPA/OKS/80980/2023/PapV, ačkoli tato rozhodnutí následně byla žalovaným zrušena.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

31. Pro úplnost odůvodnění soud konstatuje, že odpovědnost žalobce za přestupek nezanikla ani uplynutím tří let od jeho spáchání podle § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky. Tato doba začala plynout spácháním nejstaršího z přestupku spáchaného neznámým řidičem vozidla provozovaného žalobcem, tedy dnem 2. 5. 2021. Před jejím uplynutím žalobce dne 5. 3. 2024 podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného u zdejšího soudu, doba od 5. 3. 2024 až do dne právní moci konečného rozhodnutí o žalobě se do uvedené tříleté doby nezapočítává. Tříletá doba tak s ohledem na její stavení podle § 32 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích dosud neuplynula. Odpovědnost žalobce za přestupek tak zůstala zachována.
32. Žalobce v podané žalobě navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost předložit originál potvrzení o doručení rozhodnutí ze dne 14. 5. 2023 do datové schránky žalobce a aby touto listinou provedl dokazování. Jak je uvedeno výše, datum 14. 5. 2023 bylo písarskou chybou v odůvodnění rozhodnutí žalovaného, která již byla řádně odstraněna opravným usnesením žalovaného, se kterým byl žalobce rovněž řádně seznámen. Žalobce si je vědom rozhodnutí ze dne 8. 3. 2023, zvláště když se proti němu bránil opravným prostředkem, bylo by proto nadbytečné a ne hospodárné nařídít ve věci jednání a provést dokazování čtením dokladu o doručení rozhodnutí Magistrátu ze dne 8. 3. 2023, jehož obsah je všem účastníkům prokazatelně znám. Soud proto uvedenému důkaznímu návrhu žalobce nevyhověl.
33. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žalobní námitku neshledal důvodnou, a proto soud žalobu shledal v mezích žalobou uplatněného žalobního bodu jako zcela nedůvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku I. rozsudku ji zamítl.
34. Současně soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 16. května 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.